

[H. K. Sørensen.]

stemme imod venstres ændringsforslag og opfordrer de ærede medlemmer, der måtte dele mine synspunkter, til at gøre det samme.

Handelsministeren (Philip): Når man, som jeg nu har gjort det i halvanden time, sidder og lytter til debatten, kan man komme til at undre sig lidt over det billede, der bliver givet af én selv; jeg tænker f. eks. på de ord, der faldt fra det ærede medlem hr. Anker Lau, da han var inde på spørgsmålet, om jeg ville forpligte mig til nogen liberalisering, og drog den konklusion, at det ville jeg ikke. Det er rigtigt, at jeg i udvalget ikke ville forpligte mig til bestemte, konkrete former for liberalisering, men det er også rigtigt, at jeg udtrykkeligt gjorde opmærksom på, at den linje, der var blevet fulgt det foregående år, sikkert ville blive fulgt i fremtiden; jeg omtalte, at der normalt foregår den slags ting i januar, og at man ikke af hensyn til importen kan give oplysninger om de planlagte enkelte konkrete foranstaltninger, før de træder i kraft, men jeg gjorde udtrykkelig opmærksom på, at liberaliseringslinjen var det hensigten at fortsætte ad de tre veje, den var foregået ad i det år, der nu er gået.

Jeg føler også trang til at korrigere det billede, som det ærede medlem hr. Weikop gav af, hvordan det foregik, når folk kom til mig og bad om at blive anerkendt som nyimportører. Jeg formoder, det må være en erindring fra dengang det ærede medlem hr. Weikop sad i det værelse, jeg nu sidder i i ministeriet. Jeg kan i hvert fald kun sige, at efter min allerbedste overbevisning er der i det ca. halvandet år, jeg har været handelsminister, ikke forekommet ét tilfælde, hvor en mand er kommet til mig og har beklaget sig over, at han ikke er blevet anerkendt som nyimportør. Der er selvfølgelig kommet mennesker til mig, som har talt om deres importbevillinger og lignende, men jeg mener ikke, at det nogen sinde er sket, at folk er kommet og har klaget over, at de ikke var blevet anerkendt som nyimportører. Jeg tager ikke dette som et bevis for, at reglerne på det område er ideelle, for jeg er for så vidt ganske enig med det ærede medlem hr. Weikop om, at dette er et kedeligt kapitel, og at det selvfølgelig burde være sådan, at folk automa-

tisk kunne blive nyimportører og der kunne være frihed for enhver. Men jeg tager det dog som et bevis for, at så forfærdelig stor utilfredshed med den administrative praksis, der på dette område følges i varedirektoratet, kan der nu ikke være, for ellers ville der nok være kommet nogle henvendelser til mig i det forløbne halvandet år.

Lad mig tage nogle af de enkelte spørgsmål, der har været berørt i dag, op. Det ærede medlem hr. Weikop sagde, at jeg ikke havde givet noget svar på spørgsmålet vedrørende dollarpræmieringen. Ja, gav jeg dog nu ikke noget svar? Jeg gav det svar, at i alle tvivlstilfælde tog man den beslutning ikke at udvide dollarpræmieringen, men tværtimod holde igen, og jeg gav endvidere det svar, at der her var tale om et af de spørgsmål, som er til stadig overvejelse i regeringen, og at det i alle tilfælde nok må siges at være givet, at den vej, man vil gå i fremtiden, bliver afviklingens vej.

Det ærede medlem hr. Weikop var også inde på, at det halvandet år, der er gået, siden regeringen trådte til, ikke havde ført til papirvældets afskaffelse. Det er naturligvis rigtigt, at der stadig væk finder importbegrænsning sted, men jeg skal ikke her kunne give oplysninger om, hvor mange tons papir der anvendes til dette formål. Jeg kan dog måske give den oplysning, at det antal mennesker, der beskæftiges ved dette arbejde, er blevet stærkt indskrænket. Der er sket en reduktion i varedirektoratets personale på 25 pct., fra 440 til ca. 325. Det forekommer mig dog at være en ret betydelig reduktion.

På ny syntes jeg, at det ærede medlem hr. Weikop gav et urigtigt billede af mig, da han sagde, at jeg ikke ville nedlægge varedirektoratet. Jo, er der noget, jeg gerne vil, så er det at nedlægge varedirektoratet, og jeg mener, at min gerning hidtil er gået i retning af at gennemføre en rimelig liberalisering. Men jeg har sagt, at så længe der endnu finder en importregulering sted, må der selvfølgelig være nogle mennesker til at udføre dette arbejde, og der må være et tilpas antal, hvis det skal kunne udføres på forsvarlig måde. Derfor må varedirektoratet eller en anden lignende instituition være der, så længe vi har importregulering; men at man arbejder for importregulering-